



**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Καλλιθέα, 13/03/2014

Αριθμός απόφασης: 500

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : **210 9569815**

ΦΑΞ : 210 9531321

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 70Β' «Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή» του ν. 2238/1994 (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, ΦΕΚ Α' 151), όπως αυτές προστέθηκαν με το ν.4152/2013, περίπτωση 1, υποπαράγραφος Α.5, παράγραφος Α, άρθρο πρώτο (ΦΕΚ Α'107), καθώς και τις διατάξεις της περίπτωσης 2^α της ίδιας υποπαραγράφου του ίδιου νόμου.

β. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

γ. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».

δ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

ε. Της ΠΟΛ 1209/06.09.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 2371).

στ. Του άρθρου 7 της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΛ 1211/12-9-2013 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την από 03/12/2013 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του, ΑΦΜ, κατοίκου Γλυφάδας, οδός κατά της αρ. /30-10-2013 Απόφασης Επιβολής

Προστίμου Κ.Β.Σ. - Αρθ. 5 & 9 του ν 2523/1997 διαχειριστικής περιόδου 1/1-31/12/2004 και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

4. Την με αριθ...../30-10-2013 Απόφαση Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ. 5 & 9 του ν 2523/1997 διαχειριστικής περιόδου 1/1-31/12/2004 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.ΓΛΥΦΑΔΑΣ του οποίου ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από 18/10/2013 οικεία έκθεση ελέγχου.
5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
6. Την από 10/03/2014 εισήγηση του Α4 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 03/12/2013 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση προσφυγή, ζητά την ακύρωση της υπ' αριθ./30-10-2013 Απόφασης Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.ΓΛΥΦΑΔΑΣ με την οποία επιβλήθηκε σε βάρος του πρόστιμο συνολικού ποσού 61.815,00 € για τη διαχειριστική περίοδο 1/1-31/12/2004 σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 & 9 του ν. 2523/1997 λόγω παράβασης των διατάξεων 2 παρ.1, 12 παρ.1,18, παρ.2 και 19 παρ.1, 30 παρ.4 του ΚΒΣ.

Η παράβαση αφορά την λήψη και καταχώρηση στο βιβλίο εσόδων - εξόδων από τον προσφεύγοντα είκοσι επτά (27) τουλάχιστον φορολογικών στοιχείων με εκδότη την επιχείρηση "....." Α.Φ.Μ. ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ" καθαρής συνολικής αξίας 35.384,50€ τα οποία είναι στο σύνολό τους εικονικά και ειδικότερα:

Το Διαπεριφερειακό Ελεγκτικό Κέντρο Αθηνών από τακτικό φορολογικό έλεγχο που διενήργησε στην εταιρία "..... Α.Φ.Μ. ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ", διαπίστωσε ότι η εν λόγω επιχείρηση τις διαχειριστικές περιόδους 1/1-31/12/2003, 1/1-31/12/2004 και 1/1-31/12/2005, εξέδωσε μεγάλης αξίας φορολογικά στοιχεία σε διάφορες λήπτριες επιχειρήσεις μεταξύ των οποίων και στον προσφεύγοντα, τιμολόγια τα οποία χαρακτήρισε στο σύνολό τους και ως προς τη συναλλαγή εικονικά προκειμένου πλέον του ιδίου οφέλους να εξυπηρετήσει συμφέροντα του λήπτη αυτών στο Φ.Π.Α και στη φορολογία εισοδήματος.

Το με αριθ. Πρωτ./11-5-09 ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ του Διαπεριφερειακού Ελεγκτικού Κέντρου Αθηνών (με συνημμένο το με αριθμ.πρωτ./25-2-08 ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ Της ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ – ΕΠΙΧ/ΚΗ Δ/ΝΣΗ ΕΙΔΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ), με το οποίο γνωστοποιήθηκαν στη Δ.Ο.Υ. ΓΛΥΦΑΔΑΣ στοιχεία για την εικονικότητα συναλλαγών του προσφεύγοντος για τη διαχειριστική περίοδο 2004, (για την οποία, ο προσφεύγων είχε υποβάλλει δήλωση φορολογίας εισοδήματος με το δικαίωμα αυτοπεραίωσης των διατάξεων των άρθρων 13-17 του ν.3296/04), αποτελούν «συμπληρωματικά στοιχεία». Δεδομένου ότι είχε εκδοθεί η με αριθμ./18-3-10 εντολή επανελέγχου, είχε αρχίσει μεν ο έλεγχος, αλλά δεν είχε περατωθεί και δεν είχαν εκδοθεί συμπληρωματικά φύλλα ελέγχου μέχρι 30-9-2010, ούτε είχε εκδοθεί ΑΕΠ μέχρι 31/8/2010 εξαιρούνταν της υπαγωγής τους στην περαίωση του ν.3888/10 σύμφωνα με τις διατάξεις του αρ-

θρου 3 περ.δ ν.3888/10 και έτσι δεν έγινε αποδεκτή η αίτηση υπαγωγής της επιχείρησης του προσφεύγοντος στις διατάξεις περαιώσης του ν.3888/10.

Η Δ.Ο.Υ. ΓΛΥΦΑΔΑΣ κατά τη διενέργεια του επανελέγχου διαπίστωσε, ότι ο προσφεύγων έλαβε και καταχώρησε στο βιβλίο εσόδων - εξόδων τριάντα έξι (36) τουλάχιστον φορολογικά στοιχεία με εκδότη την επιχείρηση "..... Α.Φ.Μ. ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ" καθαρής συνολικής αξίας 49.147,50€ τα οποία είναι στο σύνολό τους εικονικά. Στη συνέχεια, λαμβάνοντας υπόψη το πόρισμα ελέγχου της ως άνω ελεγκτικής αρχής για την παραπάνω εταιρία διαπίστωσε, αφού προηγουμένως ζήτησε διάφορα αποδεικτικά στοιχεία για την πιστοποίηση των συναλλαγών που απεικόνιζαν τα επίδικα τιμολόγια και τα οποία δεν προσκομίσθηκαν, ότι τα εν λόγω τιμολόγια καθαρής συνολικής αξίας 49.147,50€ πλέον Φ.Π.Α. είναι στο σύνολό τους και ως προς την συναλλαγή εικονικά.

Για την υποστήριξη του αιτήματός του ο προσφεύγων περί ακύρωσης της ως άνω απόφασης επιβολής προστίμου της φορολογικής αρχής ισχυρίζεται στην ενδικοφανή προσφυγή του, ότι:

- η έκθεση ελέγχου είναι αβάσιμη, αόριστη, ασαφής, αντιφατική, ανατιολόγητη και αυθαίρετη κατά τις κρίσεις της
- υπάρχει καλοπιστία του λήπτη
- τα μέτρα που λαμβάνει η διοίκηση σε βάρος του προσφεύγοντος είναι αντίθετα με το άρθρο 25 του συντάγματος
- ο φερόμενος εκδότης των ΤΔΑ δεν είναι πρόσωπο φορολογικά ανύπαρκτο
- η διοίκηση φέρει το βάρος της απόδειξης της εικονικότητας
- οι συναλλαγές είναι πραγματικές - ανυπαρξία της παράβασης

Επειδή υπάρχει πραγματική διαπίστωση της πλήρους ανυπαρξίας των συναλλαγών, που περιγράφονται στα ληφθέντα φορολογικά στοιχεία, από τη φορολογική αρχή, όπως καταγράφεται στην από 18/10/2013 έκθεση ελέγχου της Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας (με τα επισυναπτόμενα δελτία πληροφοριών από ΔΕΚ ΑΘΗΝΩΝ και από ΥΠΕΕ ΑΤΤΙΚΗΣ) με επαρκή στοιχεία και την απαιτούμενη ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, αφού εκθέτει σ' αυτή, κατά την παραδεκτή αλληλοσυμπλήρωση σκεπτικού και διατακτικού, με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν από την αποδεικτική διαδικασία και συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του συμπεράσματος περί λήψης των εικονικών φορολογικών στοιχείων.

Επειδή σύμφωνα με την απόφαση 116/2013 ΣτΕ όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω ει-

κονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο πραγματοποιήσεώς της), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο (πρβλ. ΣτΕ 505/2012, 1498/2011, 3528, 1184/2010), οπότε, σε περίπτωση αποδείξεως ανυπαρξίας της συναλλαγής (λόγω του ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο συναλλακτικώς ανύπαρκτο) δεν είναι δυνατόν να τεθεί θέμα καλής πίστης του λήπτη του εικονικού στοιχείου (βλ. ΣτΕ 1184, 1126/2010). Στη προκειμένη περίπτωση η φορολογική αρχή απέδειξε ότι ο φερόμενος εκδότης των εικονικών ΤΔΑ με την επωνυμία «.....» είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο και ο προσφεύγων δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει τη καλή πίστη που επικαλείται.

Επειδή όταν αποδίδεται σε επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο της, ότι δηλαδή είχε ελέγξει τα στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου του - εκδότη των φορολογικών στοιχείων), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο, ή ότι, ενόψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων, όπως προκύπτουν απ' τη συνολική εκτίμηση της συναλλακτικής του συμπεριφοράς και της φύσεως του κύκλου εργασιών του, δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή (οπότε, και πάλι, ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου βαρύνεται ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής, δηλαδή ότι αυτή πραγματοποιήθηκε μεταξύ αυτού και του φερόμενου ως εκδότη, έτσι όπως περιγράφεται στο τιμολόγιο (ΣτΕ 506/08-02-2012). Στη προκειμένη περίπτωση η φορολογική αρχή απέδειξε ότι **ο φερόμενος εκδότης των εικονικών ΤΔΑ με την επωνυμία «.....» είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο** και ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί του αντιθέτου πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος .

Επειδή δεν υφίσταται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον η θέσπιση με τις διατάξεις του Ν.2523/1997 συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού των προστίμων για την ρητώς χαρακτηριζόμενη από το νόμο ως ιδιάζουσα παράβαση της λήψεως εικονικών φορολογικών στοιχείων, στοχεύοντας, κατά την σχετική εισηγητική έκθεση, στην αποφυγή συμπτωμάτων διαφθοράς και τη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης μεταξύ φορολογικής αρχής και των πολιτών, οι

οποίοι μπορούν πλέον να γνωρίζουν εκ των προτέρων το ακριβές ύψος του προστίμου για κάθε συγκεκριμένη παράβαση, έτσι ώστε να επιβάλλεται για όμοιες περιπτώσεις πρόστιμο της ίδιας βαρύτητας, συναρτώμενο, ευλόγως άλλωστε, με την αξία της οικείας συναλλαγής, ήτοι με μέγεθος αναγκαίως συναφές προς το ύψος της αντίστοιχης φοροδιαφυγής, εξασφαλίζει την ανάγκη διαφάνειας και την σαφήνεια των εις βάρος των παραβατών επιβαλλομένων κυρώσεων. Επομένως, εκ μόνου του ότι η διάταξη του άρθρου 5 παρ.10 περ. β' του Ν. 2523/1997, η οποία καθιστά τυπική την παράβαση της λήψεως εικονικών φορολογικών στοιχείων, προσδιορίζει το ως άνω πρόστιμο στο διπλάσιο της αξίας κάθε στοιχείου, περιορίζοντας την σχετική διακριτική ευχέρεια της φορολογικής αρχής, με δυνατότητα μειώσεώς του μόνο στο μισό, όταν η εικονικότητα ανάγεται αποκλειστικώς στο πρόσωπο του εκδότη, δεν αντίκειται στην προβλεπόμενη από το Σύνταγμα αρχή της αναλογικότητας. Και τούτο, διότι δεν θεσπίζει μέτρο προδήλως ακατάλληλο και απρόσφορο ούτε υπερακοντίζει το δημόσιο σκοπό της αποφυγής της διαφθοράς των φορολογικών οργάνων, στον οποίο κυρίως αποβλέπει, του κολασμού του παραβάτη και της αποτροπής παρομοίων παραβάσεων, (ΣτΕ 1402, 2938/2005 - πρβλ. ΣτΕ 139/1998, 956/2009, πρβλ. απόφ. ΔΕΚ της 12-7-2001, υπόθ. C-262/1999, Λουλουδάκης κατά Ελληνικού Δημοσίου). Εξάλλου, όταν η ίδια η φορολογική αρχή, θεμιτώς κατά το Σύνταγμα, εν όψει των αναφερθέντων, δεν διαθέτει διακριτική ευχέρεια να προσδιορίζει το ύψος του προστίμου αναλόγως των ειδικότερων συνθηκών της παραβάσεως, θέμα παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας ή του δικαιώματος παροχής έννομης προστασίας ως εκ του ότι το δικαστήριο που ελέγχει τη νομιμότητα της σχετικής πράξεως της ως άνω αρχής δεν διαθέτει ούτε αυτό τέτοια εξουσία, δεν μπορεί να τεθεί. Συνεπώς, ακόμα και υπό την εκδοχή ότι το επίμαχο πρόστιμο αποτελεί, λόγω της φύσεως και της σοβαρότητας που μπορεί να έχει κατά περίπτωση, κύρωση «ποινικής φύσεως» κατά την έννοια του άρθρου 6 παρ.1 της κυρωθείσας με το ν.δ. 53/1974 (Α'256) Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), δεν τίθεται ζήτημα παραβιάσεως της εν λόγω διατάξεως. (ΣτΕ 2402/2010). Ως εκ τούτου ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι τα μέτρα που λαμβάνει η Διοίκηση σε βάρος του είναι αντίθετα με το άρθρο 25 του Συντάγματος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επειδή αν και ο προσφεύγων κλήθηκε με την με αρ.πρωτ./8-10-2013 κλήση προς ακρόαση του άρθρου 6 του Ν.2690/1999 για να υποβάλει τις απόψεις του σχετικά με τις διαπιστωθείσες παραβάσεις που καταλογίστηκαν εις βάρος του, δεν ανταποκρίθηκε και δεν προσκόμισε κανένα φορτωτικό έγγραφο, τραπεζικό έγγραφο ή οποιοδήποτε άλλο στοιχείο με το οποίο να πιστοποιούνται οι συναλλαγές του με τον φερόμενο ως εκδότη των εν λόγω εικονικών φορολογικών στοιχείων.

Επειδή σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 19 & 4 του Ν. 2523/97 εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολο της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 § 10 β του Ν.2523/97 η έκδοση πλαστών ή εικονικών φορολογικών στοιχείων και η λήψη εικονικών, η νόθευση αυτών, καθώς και η καταχώρηση στα βιβλία αγορών ή εξόδων που δεν έχουν πραγματοποιηθεί και δεν έχει εκδοθεί φορολογικό στοιχείο, συνιστά ιδιόζουσα φορολογική παράβαση και επισύρει πρόστιμο ίσο με το διπλάσιο της αξίας κάθε στοιχείου ή καταχώρησης, μη συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α. εφόσον αυτή είναι μεγαλύτερη των χιλίων διακοσίων (880) ευρώ. Σε αντίθετη περίπτωση θεωρείται ιδιαίτερη κατηγορία αυτοτελούς παράβασης και επιβάλλεται το πρόστιμο κατ' εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 8 και 9.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 του Ν. 2523/97 το πρόστιμο επιβάλλεται σε βάρος του παραβάτη, φυσικού ή νομικού προσώπου με απόφαση του Προϊσταμένου της αρμόδιας Δ.Ο.Υ .

Επειδή οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από 18/10/2013 έκθεση ελέγχου (με τα επισυναπτόμενα δελτία πληροφοριών από ΔΕΚ ΑΘΗΝΩΝ και από ΥΠΕΕ ΑΤ-ΤΙΚΗΣ) της Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη πράξη κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με αριθμ. Πρωτ./3-12-13 ενδικοφανούς προσφυγής του, ΑΦΜ και την επικύρωση της με αριθμ...../30-10-2013 απόφασης επιβολής προστίμου Κ.Β.Σ.για τη διαχειριστική περίοδο 1/1-31/12/2004 του Προϊσταμένου Δ.Ο.Υ. ΓΛΥΦΑΔΑΣ:

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Πρόστιμο συνολικού ποσού **61.815,00 €** .

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΛΑΝΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησης της (άρθ. 126 ν. 2717/99).